

قانون بخش تعاوی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۷۰، ۰۶، ۱۳

با اصلاحات و الحالات بعدی

فصل اول - اهداف و ضوابط کلی بخش تعاوی

ماده ۱ - اهداف بخش تعاوی عبارتست از:

۱ - ایجاد و تأمین شرایط و امکانات کار برای همه بمنظور رسیدن به اشتغال کامل.

۲ - قرار دادن وسائل کار در اختیار کسانی که قادر بکارند ولی وسائل کار ندارند.

۳ - پیشگیری از تمرکز و تداول ثروت در دست افراد و گروههای خاص جهت تحقق عدالت اجتماعی.

۴ - جلوگیری از کارفرمای مطلق شدن دولت.

۵ - قرار گرفتن مدیریت و سرمایه و منافع حاصله در اختیار نیروی کار و تشویق بهره برداری مستقیم از حاصل کار خود.

۶ - پیشگیری از انحصار، احتکار، تورم و اضرار به غیر.

۷ - توسعه و تحکیم مشارکت و تعاوی عمومی بین همه مردم.

۸ (الحقیقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳) - کمک به تأمین عدالت اجتماعی و توانمندسازی اقشار متوسط و کم درآمد

۹ (الحقیقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳) - ارتقای کارآیی بنگاههای اقتصادی و بهره وری منابع مادی و انسانی و فناوری و افزایش رقابت پذیری در اقتصاد ملی تبصره - اهداف مذکور این ماده باید با رعایت ضرورت‌های حاکم بر برنامه ریزی عمومی اقتصاد کشور در هر یک از مراحل رشد عملی رعایت شود.

تبصره ۲ (الحقیقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳) - دولت مکلف است به منظور تحقق اهداف مذکور در این ماده با رعایت ضرورت‌های حاکم بر برنامه ریزی عمومی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور شرایط و منابع مورد نیاز را در برنامه‌های توسعه و قوانین بودجه سناوی لحاظ نماید.

ماده ۲ - شرکتهایی که با رعایت مقررات این قانون تشکیل و به ثبت برسند تعاوی شناخته می‌شوند.

ماده ۳ - دولت موظف است با رعایت این قانون و در حد مقررات به گونه‌ای که زمینه اداره یا دخالت در اداره تعاوینها یا کارفرمای مطلق شدن دولت فراهم نماید با بخش تعاوی همکاری نموده و امکانات و تسهیلات لازم را با هماهنگی وزارت تعاوی در اختیار آنها قرار دهد.

ماده ۴ - دولت و کلیه سازمانهای وابسته موظفند در اجرای طرحها و بروژه‌های خود در شرایط مساوی اولویت را به بخش تعاوی بدنه.

ماده ۵ - اساسنامه هر یک از تعاوینها باید با رعایت مقررات این قانون شامل نکات زیر باشد:

نام با قید کلمه تعاوی، هدف، موضوع، نوع، حوزه عملیات، مدت، مرکز اصلی عملیات و نشانی، میزان سرمایه، مقررات مربوط به عضو، ارکان، مقررات مالی و کار، انحلال و تصفیه.

تبصره - تابعیت تعاوینها باید ایرانی باشد.

ماده ۶ - حداقل و حداً کثر تعداد عضو در تعاوینها به نسبت سرمایه و فرصت اشتغال و نوع فعالیت و رعایت اصل عدم تمرکز و تداول ثروت به وسیله آئین نامه‌ای تعیین می‌شود که به تصویب وزارت تعاوی می‌رسد ولی در هر صورت تعداد اعضاء نباید کمتر از ۷ نفر باشد.

ماده ۷ - شرکتها و اتحادیه‌های تعاوی دارای شخصیت حقوقی مستقل می‌باشند.

فصل دوم - عضو

ماده ۸ (اصلاحی ۰۵، ۰۷، ۱۳۷۷) - عضو در شرکتهای تعاوی شخصی است حقیقی یا حقوقی غیر دولتی که واجد شرایط مندرج در این قانون بوده و ملتزم به اهداف بخش تعاوی و اساسنامه قانونی آن تعاوی باشد.

تبصره ۱ (اصلاحی ۰۵، ۰۷، ۱۳۷۷) - در تعاوینهای اشتغال زا کمکهای دولتی به نسبت اعضاء شاغل در آن تعاوی واگذار می‌شود.

تبصره ۲ - در تعاوی های چندمنظوره ای در صورتی که عضویت برای همه آزاد باشد، داشتن عضو غیرشاغل مجاز است، اما هیأت مدیره و مدیرعامل باید از میان اعضاء شاغل انتخاب گردد.

ماده ۹ - شرایط عضویت در تعاوینها عبارتست از:

۱ - تابعیت جمهوری اسلامی ایران.

۲ (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - عدم ممنوعیت قانونی و حجر.

۳ (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - خرید حداقل سهام مقرر در اساسنامه.

۴ - درخواست کتبی عضویت و تعهد رعایت مقررات اساسنامه تعاوین.

۵ - عدم عضویت در تعاوین مشابه.

ماده ۱۰ - اعضاء در کلیه امور تعاوین طبق اساسنامه حق نظارت دارند.

ماده ۱۱ - کلیه اعضاء مکلفند به وظایف و مسؤولیتهای که در حدود قوانین و مقررات تعهد کرده اند عمل کنند.

ماده ۱۲ - خروج عضو از تعاوین اختیاریست و نمی توان آن را منع کرد.

تبصره ۱ - اعضاء متخصص تعاوینهای تولید حداقل شش ماه قبل از استعفاء باید مراتب را کتاباً به اطلاع تعاوین برسانند.

تبصره ۲ - در صورتیکه خروج عضو موجب ضرری برای تعاوین باشد، وی ملزم به جبران است.

ماده ۱۳ - در موارد زیر عضو از تعاوین اخراج می شود:

۱ - از دست دادن هر یک از شرایط عضویت مقرر در این قانون.

۲ (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - عدم رعایت مقررات اساسنامه و سایر تعهدات قانونی پس از دو اخطار کتبی توسط هیأت مدیره به فاصله ۱۵ روز و

گذشتن ۱۵ روز از تاریخ اخطار دوم با تصویب مجمع عمومی عادی.

۳ - ارتکاب اعمالی که موجب زیان مادی تعاوین شود و وی نتواند ظرف مدت یک سال آن را جبران نماید یا اعمالیکه به حیثیت و اعتبار تعاوین لطمہ وارد کند یا با تعاوین رقابتی ناسالم بنماید.

تبصره (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - تشخیص موارد فوق بنا به پیشنهاد هر یک از هیأت مدیره یا بازرسان و تصویب مجمع عمومی خواهد بود.

ماده ۱۴ - در صورت فوت عضو ورثه وی که واجد شرایط و ملتزم به رعایت مقررات تعاوین باشند، عضو تعاوین شناخته شده و در صورت تعدد بایستی ما به التفاوت افزایش سهم ناشی از تعدد خود را به تعاوین بپردازند. اما اگر کتاباً اعلام نمایند که مایل به ادامه عضویت در تعاوین نیستند و یا هیچکدام واجد شرایط نباشند، عضویت لغو می گردد.

تبصره - اگر تعداد ورثه بیش از ظرفیت تعاوین باشد، یک یا چند نفر به تعداد مورد نیاز تعاوین با توافق سایر ورثه عضو تعاوین شناخته می شوند.

ماده ۱۵ (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - در صورت لغو عضویت به سبب فوت، استعفاء، انحلال و اخراج، سهم و کلیه حقوق و مطالبات عضو برابر مقررات اساسنامه و قرارداد منعقده محاسبه و به دیون تعاوین تبدیل می شود و پس از کسر بدھی وی به تعاوینی به او یا ورثه اش حداکثر ظرف مدت سه ماه پرداخت خواهد شد.

تبصره - در صورتیکه ورثه تقاضا نماید که سهم عضو متوفی از عین اموال تعاوینی پرداخت شود و تراضی یا مصالحه ممکن نباشد چنانچه عین قابل واگذاری بوده و به موجب اخلاق و ضرر فاحش به اعضاء و تعاوین نگردد آن قسمت از مطالبات تسلیم ورثه می گردد.

فصل سوم - سرمایه

ماده ۱۶ - سرمایه تعاوینی اموال و دارائی هائی است که برای تأسیس تعاوینی یا افزایش سرمایه قبلی در اختیار آن قرار می گیرد.

ماده ۱۷ - شرکتهای تعاوینی شرکتهایی است که تمام یا حداقل ۵۱٪ سرمایه بوسیله اعضاء در اختیار شرکت تعاوینی قرار می گیرد و وزارتاخانه ها، سازمانها، شرکتهای دولتی و وابسته به دولت و تحت پوشش دولت، بانکها، شهرباریها، شوراهای اسلامی کشوری، بنیاد مستضعفان و سایر نهادهای عمومی می توانند جهت اجرای بند ۲ اصل ۴۳ از راه وام بدون بهره یا هر راه مشروع دیگر از قبیل مشارکت، مصاربه، مزارعه، مساقات، اجاره، اجاره به شرط تمیلیک، بیع شرط، فروش اقساطی، صلح، اقدام به کمک در تأمین و یا افزایش سرمایه شرکتهای تعاوینی نمایند بدون آنکه عضو باشند.

تبصره - در مواردی که دستگاههای دولتی در تأسیس شرکتهای تعاوینی شریک می شوند ظرف مدتی که با موافقت طرفین در ضمن عقد شرکت تعیین خواهد شد سهم سرمایه گذاری دولت به تدریج بازپرداخت و صد در صد سرمایه به تعاوینی تعلق خواهد گرفت.

ماده ۱۸ - دولت می تواند با رعایت اصول چهل و سوم و چهل و چهارم قانون اساسی، واحدهای صنعتی یا کشاورزی یا خدماتی و امثال آن را که اموال عمومی است و در اختیار دارد در اختیار شرکتهای تعاونی بصورت زیر قرار دهد:

۱ - واحدهای مذکور را بصورت حبس موقت یا مادام که تعاونی بصورت قانونی وجود داشته باشد در اختیار تعاونی قرار دهد و تعاونی مالک منافع آن باشد.

۲ - در صورتی که واحدهای مذکور کارکنان واجد شرایط داشته باشند، در عضویت آن تعاونی اولویت خواهد داشت.

۳ - دولت می تواند طبق قرارداد بابت استهلاک یا بازسازی یا نگهداری یا توسعه واحدهای مزبور سالانه مبلغی نقدی و یا کالا دریافت نماید.

۴ - دولت می تواند در واگذاری واحدهای فوق و سایر امکانات، مقرراتی به عنوان شرایط الزامی در رعایت سیاستهای دولت در قیمت گذاری و برنامه ریزی تولید و توزیع و تأمین منافع عمومی، تعیین نماید.

ماده ۱۹ - در استفاده از وام و کمکهای مالی دولتی اولویت با تعاونی هایی است که از بانکها طبق قانون عملیات بانکی بدون بهره دریافت نکرده باشند.

ماده ۲۰ - سهم اعضاء در تأمین سرمایه شرکتهای تعاونی برابر است مگر مجمع عمومی تصویب نماید که اعضاء سهم بیشتری تأديه نمایند که در این صورت حداقل و حداقل سهم ها باید در حدودی باشد که وزارت تعاون متناسب با نوع و تعداد اعضاء تعاونیها تعیین می نماید.

ماده ۲۱ - هر تعاونی وقتی ثبت و شکلیل می شود که حداقل یک سوم سرمایه آن تأديه و در صورتیکه بصورت نقدی و جنسی باشد تقویم و تسلیم شده باشد.

تبصره - اعضاء تعاونی مکلفند مبلغ پرداخت نشده سهم خود را ظرف مدت مقرر در اساسنامه تأديه نمایند.

ماده ۲۲ - عضو یا اعضای تعاونی می توانند با رعایت مقررات این قانون سهم خود را به سایر اعضاء و یا افراد جدید واجد شرایط واگذار نمایند.

ماده ۲۳ - مسؤولیت مالی اعضاء در شرکتهای تعاونی محدود به میزان سهم آنان می باشد مگر آنکه در قرارداد ترتیب دیگری شرط شده باشد.

تبصره - مسؤولیت دستگاههای عمومی تأمین کننده سرمایه تعاونیها به میزان سرمایه متعلق به آنان می باشد مگر آنکه در قرارداد ترتیب دیگری شرط شده باشد.

ماده ۲۴ (اصلاحی ۱۳۷۷، ۰۵، ۰۷) - دولت موظف است جهت تحقق اهداف مندرج در اصول ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی و افزایش سهم بخش تعاون در اقتصاد ملی با رعایت ضرورتها و در قالب برنامه رشد و توسعه اقتصادی اجتماعی کشور شرایط و امکانات لازم را برای گسترش کمی و کیفی تعاونیها به گونه ای که این بخش، نقش مؤثر در رشد و توسعه اقتصادی ایفاء نماید، فراهم آورد.

تبصره ۱ - بمنظور فوق دولت می تواند با استفاده از منابع بودجه ای یا منابع بانکی با تضمین دولت، وام بدون بهره در اختیار تعاونی قرار دهد و اموال منقول و یا غیرمنقول و وسائل و امکانات لازم را به قیمت عادله بطور نقد و یا اقساط برای تشکیل و تقویت تعاونیها با آنها بفروشد و یا به آنها اجاره دهد و یا اقدام به عقد اجاره بشرط تملیک بنماید و یا سهام شرکتها و مؤسسات دولتی و وابسته دولت و بانکها و مصادره و ملی شده را به تعاونیها منتقل نماید.

تبصره ۲ - بانکها موظف اند جهت سرمایه گذاری و یا افزایش سرمایه تعاونیها و یا تقویت آنها وام و سایر تسهیلات اعطائی را در اختیار آنان قرار دهنند و می توانند قرارداد نمایند که سرمایه هایی که از محل وام و سایر تسهیلات اعطائی تأمین می شود به عنوان ضمانت و یا وثیقه و یا رهن در نزد بانک باشد و یا در صورتیکه تعاونی قادر به بازپرداخت وام نباشد بانک مطالبات خود را از طریق فروش اموال تعاونی تسویه نماید که در خرید اینگونه اموال تعاونیها دیگر اولویت دارند.

فصل چهارم - حساب سود و زیان و تقسیم سود و سایر مقررات مالی

ماده ۲۵ - سود خالص شرکتها و اتحادیه های تعاونی در هر سال مالی بترتیب زیر تقسیم می شود

۱ (اصلاحی ۰۷،۰۵،۱۳۷۷) - از حداقل پنج درصد (۵٪) به بالا با تصویب مجمع عمومی عادی بعنوان ذخیره تعاونی به حساب ذخیره قانونی منظور می شود:

تبصره ۱ - ذخیره قانونی تا زمانی که مبلغ کل ذخیره حاصل از درآمدهای مذکور به میزان یک چهارم معدل سرمایه سه سال اخیر شرکت نرسیده باشد الزامی است.

تبصره ۲ - تعاونیها می توانند تا حداقل یک دوم ذخیره قانونی را جهت افزایش سرمایه خود بکار ببرند.

۲ (اصلاحی ۰۷،۰۵،۱۳۷۷) - حداقل پنج درصد از سود خالص بعنوان اندوخته احتیاطی به پیشنهاد هیأت مدیره و تصویب مجمع عمومی عادی به حساب مربوط منظور می گردد و نحوه مصرف آن با تصویب مجمع عمومی عادی است.

۳ (منسوبه ۱۷،۰۲،۱۳۹۳) - چهار درصد از سود خالص بعنوان حق تعاون و آموزش به صندوق تعاون واریز می گردد.

۴ (اصلاحی ۰۷،۰۵،۱۳۷۷) - درصدی از سود جهت پاداش به اعضاء، کارکنان، مدیران و بازرسان به پیشنهاد هیأت مدیره و تصویب مجمع عمومی عادی تخصیص داده می شود.

۵ - پس از کسر وجوده فوق باقیمانده سود خالص به ترتیبی که در اساسنامه و شرایط ضمن عقد پذیرفته می شود تقسیم می گردد.

فصل پنجم - تعاونیهای تولید و توزیع

ماده ۲۶ - تعاونیهای تولید شامل تعاونی هایی است که در امور مربوط به کشاورزی، دامداری، دامپروری، پرورش و صید ماهی، شیلات، صنعت، معدن، عمران شهری و روستائی و عشایری و نظایر اینها فعالیت می نمایند.

تبصره - تعاونیهای تولید در کلیه اولویتها و حمایتها مربوط به تعاونیها حق تقدم دارند.

ماده ۲۷ - تعاونیهای توزیع عبارتند از تعاونیهایی که نیاز مشاغل تولیدی و یا مصرف کنندگان عضو خود را در چهارچوب مصالح عمومی و بمنظور کاهش هزینه ها و قیمتها تأمین می نمایند.

تبصره - تعاونیهای توزیع مربوط به تأمین کالا و مسکن و سایر نیازمندیهای روستائیان و عشایر و کارگران و کارمندان از نظر گرفتن سهمیه کالا و حمایت های دولتی و بانکی و سایر حمایت های مربوط به امور تهیه و توزیع اولویت دارند.

ماده ۲۸ - شرکتها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و تعاونیها موظف اند در معاملات خود به تعاونیها اولویت دهند.

تبصره - تعاونیهای موضوع این قانون با رعایت قوانین و مقررات می توانند به امر صادرات و واردات در موضوع فعالیت خود پردازنند.

فصل ششم - ارکان تعاونیها

ماده ۲۹ (اصلاحی ۰۷،۰۵،۱۳۷۷) - شرکتهای تعاونی برای اداره امور خود دارای ارکان زیر می باشند:

۱ - مجمع عمومی.

۲ - هیأت مدیره.

۳ - بازرسان یا بازرسان.

بخش اول - مجمع عمومی

ماده ۳۰ - مجمع عمومی که بر اساس این قانون بالاترین مجمع اتخاذ تصمیم و نظارت در امور شرکتهای تعاونی می باشد، از اجتماع اعضای تعاونی یا نماینده گان تام الاختیار آنها بصورت عادی و فوق العاده تشکیل می شود و هر عضو بدون در نظر گرفتن میزان سهم فقط دارای یک رأی است.

تبصره ۱ - در شرکت های تعاونی هر یک از دستگاهها و شرکتهای دولتی، بانکها، شوراهای اسلامی کشوری و سازمانهای عمومی که در تعاونی مشارکت یا سرمایه گذاری کرده اند می توانند نماینده ای برای نظارت و بازرگانی در تعاونی و شرکت در جلسات مجمع عمومی و هیأت مدیره به عنوان ناظر داشته باشند.

تبصره ۲ - انحلال، ادغام یا تغییر موادی از اساسنامه تعاونی که مغایر شروط و قراردادهای منعقده با متابع تأمین کننده اعتبار و کمک مالی وامکانات مختلف و سرمایه گذاری و مشارکت باشد موکول به موافقت مراجع مذکور خواهد بود.

ماده ۳۱ (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - هیأت مؤسس عبارتست از عده‌ای از افراد واحد شرایط عضویت در تعاقنی مربوط که اقدام به تأسیس تعاقنی می‌نمایند.

ماده ۳۲ (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - وظایف هیأت مؤسس عبارتست از:

۱ - تهیه و پیشنهاد اساسنامه طبق قانون و مقررات.

۲ - دعوت به عضویت افراد واحد شرایط.

۳ (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - تشکیل اولین مجمع عمومی عادی جهت تصویب و ثبت اساسنامه و تعیین هیأت مدیره و سایر وظایف مجمع عمومی عادی.

تبصره ۱ (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - پس از تشکیل اولین جلسه رسمی مجمع عمومی عادی و تعیین هیأت مدیره وظایف هیأت مؤسس خاتمه می‌یابد.

تبصره ۲ - اعضاei که با مصوبه اولین جلسه مجمع عمومی عادی در مورد اساسنامه موافقت نداشته باشند می‌توانند در همان جلسه تقاضای عضویت خود را پس بگیرند.

تبصره ۳ - تصویب اساسنامه تعاقنی با حداقل دو سوم اعضاء اولین مجمع عمومی عادی می‌باشد.

ماده ۳۳ (اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - مجمع عمومی عادی حداقل سالی یک بار پس از پایان سال مالی جهت انجام وظیفه قانونی خود تشکیل می‌شود. در موارد ضروری در هر موقع سال می‌توان مجمع عمومی عادی را به صورت فوق العاده تشکیل داد.

تبصره ۱ (الحاقی ۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - جلسات مجمع عمومی عادی در نوبت اول با حضور اکثریت اعضاء رسمیت می‌یابد و در صورت عدم حصول حد نصاب مذبور، در نوبت دوم با حضور هر تعداد از اعضاء رسمی خواهد بود.

تبصره ۲ (الحاقی ۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - مجامع عمومی شرکتهای تعاقنی فرانسوی و یا شرکتهایی که تعداد اعضاء آنها افزون بر پانصد عضو بوده و در مناطق مختلف کشور پراکنده می‌باشند می‌توانند به صورت دو مرحله‌ای برگزار گردد. در مرحله اول نماینده یا نمایندگان اعضاء تعاقنی در حوزه‌های مختلف فعالیت شرکت تعیین و در مرحله دوم، مجمع عمومی با حضور نمایندگان منتخب اعضاء تشکیل خواهد شد. چگونگی انتخاب نماینده یا نمایندگان در مرحله اول و حدود اختیارات و نحوه اعمال رای آنها در مرحله دوم مجمع عمومی بر اساس دستورالعملی خواهد بود که از سوی وزارت تعاقن ابلاغ می‌گردد.

تبصره ۳ (الحاقی ۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - نحوه تشکیل مجمع عمومی مطابق با آین نامه ای خواهد بود که توسط وزارت تعاقن تهیه می‌شود. در صورتی که هیأت مدیره ای در موعد مقرر به تشکیل مجمع عمومی عادی یا فوق العاده مبادرت نکند وزارت تعاقن راساً نسبت به برگزاری مجمع عمومی اقدام خواهد نمود.

تبصره ۴ (اصلاحی ۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - تشکیل جلسات و تصمیمات مجامع عمومی تعاقنیهایی که دارای بیش از یکصد نفر عضو می‌باشد الزاماً از طریق روزنامه‌های کثیرالانتشاری که در مجمع عمومی تعیین گردیده است به اطلاع اعضاء خواهد رسید.

ماده ۳۴ - وظایف و اختیارات مجمع عمومی عادی بشرح زیر است:

۱ (اصلاحی ۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - انتخاب هیأت مدیره و بازرگانی یا بازرگانی.

۲ (اصلاحی ۵, ۰۷, ۱۳۷۷) - رسیدگی و اتخاذ تصمیمی درباره تراز نامه و حساب سود و زیان و سایر گزارش‌های مالی هیأت مدیره پس از قرائت گزارش بازرگانی یا بازرگانی.

۳ - تعیین خط مشی و برنامه تعاقنی و تصویب بودجه جاری و سرمایه گذاری و اعتبارات و وامهای درخواستی و سایر عملیات مالی به پیشنهاد هیأت مدیره.

۴ - اتخاذ تصمیم نسبت به افزایش و یا کاهش سرمایه در حدود قوانین و مقررات.

۵ - اخذ تصمیم نسبت به ذخایر و پرداخت سود و مازاد درآمد و تقسیم آن طبق اساسنامه.

۶ - تصویب مقررات و دستورالعملهای داخلی تعاقنی.

۷ - سایر وظایفی که قوانین و مقررات بر عهده مجمع عمومی قرار می دهد.

بند ۸ (الحاقی ۰۵, ۱۳۷۷, ۰۷) - تعیین روزنامه کثیرالانتشار برای درج آگهی های شرکت

بند ۹ (الحاقی ۰۵, ۱۳۷۷, ۰۷) - اتخاذ تصمیم در مورد عضویت شرکت تعاونی در شرکتها و اتحادیه ها و اتفاقهای تعاون و میزان سهام و یا حق عضویت سالانه پرداختی بر اساس موازین مقرر در این قانون.

ماده ۳۵ - مجمع عمومی فوق العاده بمنظور تغییر مواد در اساسنامه (در حدود این قانون). تصمیم گیری نسبت به عزل یا قبول استعفای هیأت مدیره و انحلال یا ادغام تعاونی تشکیل می گردد.

تبصره ۱ (اصلاحی ۰۵, ۱۳۷۷, ۰۷) - مجمع عمومی فوق العاده بنابر تقاضای کتبی حداقل یک سوم اعضاء تعاونی و یا اکثریت مطلق اعضاء هیأت مدیره و یا بازرس یا بازرسان با حضور حداقل دو سوم اعضاء کل مجمع تشکیل می شود. در صورتیکه با اول با دو سوم اعضاء تشکیل نشود، با دوم با نصف بعلاوه یک رسمیت خواهد داشت و در نوبت سوم با هر تعداد شرکت کننده رسمیت خواهد یافت.

تبصره ۲ - در صورتیکه هیأت مدیره ظرف مدت حداقل یکماه نسبت به تشکیل مجمع عمومی فوق العاده اقدام ننماید، وزارت تعاون نسبت به تشکیل مجمع عمومی اقدام می نماید.

بخش دوم - هیأت مدیره

ماده ۳۶ (اصلاحی ۰۵, ۱۳۷۷, ۰۷) - اداره امور تعاونی طبق اساسنامه بر عهده هیأت مدیره ای مرکب از حداقل سه نفر و حداقل هفت نفر عضو اصلی و تا یک سوم اعضاء اصلی علی البدل می باشند که از بین اعضاء برای مدت سه سال و با رأی مخفی انتخاب می گردد. اخذ رأی برای انتخاب اعضاء اصلی در یک نوبت به عمل می آید حائزین اکثریت بعد از اعضاء اصلی به ترتیب اعضاء علی البدل شناخته می شوند و انتخاب مجدد هر یکی از اعضاء اصلی و علی البدل هیأت مدیره حداقل برای دو نوبت متوالی بلامانع است.

تبصره ۱ (منسوبه ۰۵, ۱۳۷۷, ۰۷) - افرادی که موفق به کسب دو سوم آراء کل اعضاء شرکت تعاونی مزبور شوند از مقررات ممنوعیت بیش از دو نوبت مندرج در ماده مستثنی خواهند بود.

تبصره ۲ (منسوبه ۰۵, ۱۳۷۷, ۰۷) - انتخاب اعضاء اصلی و علی البدل هیأت مدیره با اکثریت نسبی مجمع عمومی می باشد.

تبصره ۳ (اصلاحی ۰۵, ۱۳۷۷, ۰۷) - هیأت مدیره در اولین جلسه از میان خود یک نفر را به عنوان رئیس هیأت مدیره، یک نفر را به عنوان نایب رئیس و یک یا دو نفر را به عنوان منشی انتخاب می کند.

تبصره ۴ (اصلاحی ۰۵, ۱۳۷۷, ۰۷) - در صورت استعفاء ، فوت ، ممنوعیت قانونی و یا غیبت غیر موجه مکرر (به نحوی که در اساسنامه تعیین می شود) اعضاء هیأت مدیره یکی از اعضاء علی البدل به ترتیب آراء بیشتر برای بقیه مدت مقرر به جانشینی وی در جلسات هیأت مدیره شرکت می نماید.

تبصره ۵ (اصلاحی ۰۵, ۱۳۷۷, ۰۷) - اعضاء هیأت مدیره می توانند با تصویب مجمع عمومی حقوق و مزایا دریافت نمایند. در صورتی که عضو هیأت مدیره از محل دیگری حقوق می گیرد در تعاونی مربوط صرفاً پاداش دریافت خواهد کرد. حداقل و حداقل حقوق و مزایای هیأت مدیره و پاداش آنان و موارد استثناء به موجب آین نامه ای است که به تایید وزارت تعاون خواهد رسید.

ماده ۳۷ - وظایف و اختیارات هیأت مدیره بشرح زیر می باشد:

۱ - دعوت مجمع عمومی (عادی - فوق العاده).

۲ - اجرای اساسنامه و تصمیمات مجمع عمومی و سایر مقررات مربوط.

۳ - نصب و عزل و قبول استعفای مدیر عامل و نظارت بر عملیات وی و پیشنهاد میزان حقوق مدیر عامل به مجمع عمومی.

۴ - قبول درخواست عضویت و اخذ تصمیم نسبت به انتقال سهم اعضاء به یکدیگر و دریافت استعفای هر یک از اعضاء هیأت مدیره.

۵ - نظارت بر مخارج جاری تعاونی و رسیدگی به حسابها و ارائه به بازرس یا بازرسان و تسليم به موقع گزارش مالی و ترازنامه تعاونی به مجمع عمومی.

۶ - تهیه و تنظیم طرحها و برنامه ها و بودجه و سایر پیشنهادات و ارائه آن به مجمع عمومی جهت اتخاذ تصمیم.

۷- تعیین نماینده از بین اعضای تعاونی برای حضور در جلسات مجامع عمومی شرکتها و اتحادیه هائی که تعاونی در آنها مشارکت دارد.

۸- تهیه و تنظیم دستورالعملهای داخلی تعاونی و تقدیم آن به مجمع عمومی برای تصویب.

۹- تعیین نماینده و یا وکیل در دادگاهها و مراجع قانونی و سایر سازمانها با حق توکیل.

۱۰- تعیین و معرفی صاحبان امضای مجاز (یک یا دو نفر از اعضاء هیأت مدیره با تفاق مدیر عامل) برای قراردادها و استناد تعهدآور تعاونی.

تبصره - هیأت مدیره وظایف خود را بصورت جمیع انجام می دهد و هیچیک از اعضای هیأت مدیره حق ندارد از اختیارات هیأت، منفرد استفاده کند مگر در موارد خاص که وکالت یا نمایندگی کتبی از طرف هیأت مدیره داشته باشد.

هیأت مدیره می تواند قسمتی از اختیارات خود را با اکثریت سه چهارم آراء به مدیر عامل تفویض نماید.

ماده ۳۸ - اعضای هیأت مدیره، هیأت رئیسه، مدیر عامل و بازرسان باید واجد شرایط زیر باشند:

۱- ایمان و تعهد به اسلام (در تعاونی های مشکل از اقلیت های دینی شناخته شده در قانون اساسی، شرط و ثابت و امانت)

۲- نداشتن منع قانونی و محجور نبودن

۳- عدم عضویت در گروههای محارب و عدم ارتکاب جرائم علیه امنیت کشور و عدم محکومیت به جعل استناد

۴- عدم سابقه محکومیت به ارتشاء، اختلاس، کلاهبرداری، خیانت در امانت، تدلیس، تصرف غیرقانونی در اموال دولتی و ورشکستگی به تقصیر

ماده ۳۸ (اصلاحی ۱۳۷۷، ۰۵)- اعضاء هیأت مدیره ، مدیر عامل و بازرسان باید واجد شرایط زیر باشند:

تبصره (الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- برای عضویت در هیأت رئیسه ااتهاهی تعاون علاوه بر شرایط مذکور در این ماده، داشتن حداقل سه سال سابقه

عضویت در هیأت مدیره یا مدیریت عامل، دیری، دیر کل و بازرگانی شرکتها، اتحادیه ها و اتاقها در بخش تعاون الزامی است.

۱- تابعیت جمهوری اسلامی ایران

۲- ایمان و تعهد عملی به اسلام (در تعاونیهای مشکل از اقلیت دینی شناخته شده در قانون اساسی تعهد عملی به دین خود).

۳- دارا بودن اطلاعات یا تجربه لازم برای انجام وظایف مناسب با آن تعاونی.

۴- عدم ممنوعیت قانونی و حجر.

۵- عدم عضویت در گروههای محارب و عدم ارتکاب جرائم بر ضد امنیت و جعل استناد.

۶- عدم سابقه محکومیت ارتشاء، اختلاس، کلاهبرداری، خیانت در امانت، تدلیس، تصرف غیرقانونی در اموال دولتی و ورشکستگی به تقصیر.

ماده ۳۹ (اصلاحی ۱۳۹۳، ۰۲، ۱۷)- هیأت مدیره مکلف است بلا فاصله بعد از انتخاب، برای اداره امور و اجرای تصمیمات مجمع عمومی و هیأت

مدیره، فرد واجد شرایطی را از بین اعضای تعاونی و یا خارج از آن برای مدت سه سال به عنوان مدیر عامل انتخاب کند. نصب و عزل و قبول

استعفای مدیر عامل و نظارت بر عملکرد و تعیین حدود اختیارات، وظایف و میزان حقوق و مزایای وی بر عهده هیأت مدیره می باشد و انتخاب

مجددد مدیر عامل بلا مانع است.

بخش سوم - بازرگانی

ماده ۴۰ (اصلاحی ۱۳۷۷، ۰۵، ۰۷)- مجمع عمومی، بازرگانی یا بازرگانی را اعم از اشخاص حقیقی یا حقوقی و برای مدت یک سال مالی انتخاب می

کند، انتخاب مجدد آنان بلا مانع است.

تبصره ۱ - در صورت فوت یا ممنوعیت قانونی و یا استعفای بازرگان یا بازرگان اصلی، هیأت مدیره مکلف است ظرف ده روز بازرگان یا بازرگان

علی البدل را به ترتیب اولویت آراء برای بقیه مدت دعوت نماید.

تبصره ۲ - حق الزرحمه و پاداش بازرگان یا بازرگان با تصویب مجمع عمومی تعیین می گردد.

ماده ۴۱ - وظایف بازرگان یا بازرگان تعاونی بشرح زیر است:

۱- نظارت مستمر بر انطباق نحوه اداره امور تعاونی و عملیات و معاملات انجام شده با اساسنامه و قوانین و مقررات و دستورالعملهای مربوطه.

۲- رسیدگی به حسابهای مالی از قبیل ترازنامه و حسابهای عملکرد و سود و زیان، بودجه پیشنهادی و گزارشات هیأت مدیره

به مجمع عمومی.

۳- رسیدگی به شکایات اعضاء و ارائه گزارش به مجمع عمومی و مراجع ذیربطر.

۴- تذکر کتبی تخلفات موجود در نحوه اداره امور تعاونی به هیأت مدیره و مدیرعامل و تقاضای رفع نقص.

۵ (الحاقی ۱۳۷۷، ۰۷، ۰۵)- نظارت بر انجام حسابرسی و رسیدگی به گزارش‌های حسابرسی و گزارش نتیجه رسیدگی به مجمع عمومی شرکت و مراجع ذیربطر.

تبصره - بازرس یا بازرسان حق دخالت مستقیم در اداره امور تعاونی را نداشته ولی می‌تواند بدون حق رأی در جلسات هیأت مدیره شرکت کنند و نظرات خود را نسبت به مسائل جاری تعاونی اظهار دارند.

ماده ۴۲ (اصلاحی ۱۳۷۷، ۰۷، ۰۵)- در صورتی که هر یک از بازرسان تشخیص دهنده که هیأت مدیره و یا مدیرعامل در انجام وظایف محوله مرتكب تخلفی شده و به تذکرات آنان ترتیب اثر نمی‌دهند مکلفند از هیأت مدیره تقاضای برگزاری مجمع جهت رسیدگی به گزارش خود را بنمایند.

تبصره (الحاقی ۱۳۷۷، ۰۷، ۰۵)- اگر هیأت مدیره ظرف مدت یک ماه از تاریخ دریافت درخواست تشکیل مجمع عمومی فوق العاده توسط بازرس اقدام به دعوت و برگزاری آن ننماید بازرس می‌تواند با اطلاع وزارت تعاون نسبت به انتشار آگهی و تشکیل مجمع عمومی فوق العاده اقدام نماید

فصل هفتم - اتحادیه تعاونی

ماده ۴۳ - اتحادیه های تعاونی با عضویت شرکتها و تعاونی هایی که موضوع فعالیت آنها واحد است برای تأمین تمام و یا قسمتی از مقاصد زیر تشکیل می‌گردد:

۱- ارائه خدمات آموزشی و فرهنگی و تبلیغاتی مربوط به امور تعاون به تعاونی های عضو و بالا بردن سطح علمی و فنی و تخصصی و اطلاعات مورد نیاز اعضاء آنها و گسترش تعلیمات تعاونی.

۲- ارائه خدمات تحقیقاتی و مطالعاتی پیرامون موضوعات مورد نیاز تعاونی های عضو و کمک به جمع آوری آمار و اطلاعات و گزارشات اقتصادی و اجتماعی به آنان و وزارت تعاون.

۳- کمک به سازماندهی و حسن اداره امور و هماهنگی و حفاظت و توسعه تعاونیهای موضوع فعالیت خود.

۴- کمک به برقراری ارتباط و همکاری متقابل بین تعاونیها و بین آنها و مردم و دولت و سایر ارتباطات داخلی و خارجی.

۵- ارائه خدمات اداری، مالی، حسابداری، حسابرسی، بازرگانی، تجاری، اعتباری، تشکیل صندوقهای قرض الحسنه و سایر فعالیتهای اقتصادی مورد نیاز تعاونی های عضو.

۶- تأمین نیازهای مشترک و بازاریابی و خرید و فروش و صادرات و واردات تعاونیهای عضو.

۷- ارائه خدمات فنی، تخصصی، حقوقی، قبول و کالت اعضاء در کلیه امور مورد نیاز آنان، خدمات مشاوره ای و راهنمائی و سایر تسهیلات مورد نیاز تعاونی ها.

۸- نظارت بر التزام تعاونیهای موضوع فعالیت خود به رعایت قوانین و مقررات مربوط و معرفی متخلفین به مراجع قانونی ذیربطر.

۹- حل اختلاف و داوری در محدوده امور مربوط به تعاونیها بصورت کدخدامنشی و صلح اعضاء تعاونیها.

تبصره ۱- عضویت در اتحادیه تعاونی اختیاریست و تعاونیهایی که عضو اتحادیه نباشند از حقوق قانونی محروم نخواهند بود.

تبصره ۲- برای هر موضوع فعالیت تعاونی در هر شهرستان فقط یک اتحادیه تشکیل می‌گردد.

ماده ۴۴- سرمایه اتحادیه های تعاونی از محل پرداخت سهم تعاونی های عضو (به تناسب تعداد اعضاء تعاونی و میزان استفاده از خدمات اتحادیه) تأمین می شود و افزایش سرمایه اتحادیه از طریق افزایش سهم آنان و پرداخت حق عضویت و سایر دریافتها تأمین می گردد و هر گونه تصمیم درباره سرمایه یا افزایش یا کاهش آن با تصویب دو سوم اعضای مجمع عمومی اتحادیه خواهد بود.

ماده ۴۵- هر اتحادیه تعاونی دارای ارکان زیر است:

۱- مجمع عمومی.

۲- هیأت مدیره .

۳ - هیأت بازرگانی.

ماده ۴۶ - مجمع عمومی اتحادیه های تعاونی از نمایندگان تعاونی های عضو تشکیل میشود و هر تعاونی دارای یک رأی می باشد. سایر مقررات مربوط به مجمع عمومی به همان ترتیبی است که در بخش اول فصل ششم آمده است.

تبصره (الحقیقی ۱۳۷۷، ۰۵، ۰۷) - در مواردی که تعداد اعضای تعاونی عضو اتحادیه و حجم معاملات آنها با اتحادیه نزدیک به هم نباشد تعداد نمایندگان هر تعاونی به نسبت تعداد اعضای آنها و با ترکیبی از اعضاء و حجم معاملاتی که با اتحادیه داشته اند مطابق دستورالعملی که توسط وزارت تعاون ابلاغ می گردد خواهد بود.

ماده ۴۷ - اعضاء هیأت مدیره اتحادیه های تعاونی به پیشنهاد تعاونیهای عضو و تصویب مجمع عمومی انتخاب میشوند و بهر حال از هر تعاونی بیش از یکنفر عضو در هیأت مدیره نخواهد بود.

ماده ۴۸ (اصلاحی ۱۳۷۷، ۰۵، ۰۷) - اعضای هیأت مدیره برای مدت سه سال انتخاب میشوند و انتخاب مجدد آنان به صورت متوالی تنها برای یک دوره بلامانع است . سایر وظایف و اختیارات مربوط به هیأت مدیره مذکور در فصل ششم در مورد هیأت مدیره اتحادیه نیز مجری خواهد بود.

ماده ۴۹ (منسوبه ۱۳۷۷، ۰۵، ۰۷) - مدیر عامل با تصویب اکثریت دو سوم اعضای هیأت مدیره برای مدت سه سال انتخاب می گردد، انتخاب مجدد وی تا دو دوره متوالی بلامانع است. مدیر عامل کلیه اختیارات اجرائی اتحادیه را طبق اساسنامه در اجرای قوانین و مقررات مربوط و مصوبات مجمع عمومی و هیأت مدیره و اداره امور اتحادیه تعاونی و سایر وظایف و اختیاراتی که به عهده ارکان اتحادیه تعاونی نباشد، دارا است.

ماده ۵۰ (اصلاحی ۱۳۷۷، ۰۵، ۰۷) - هیأت بازرگانی مأمور حسابرسی و بازرگانی اتحادیه تعاونی است. اعضای این هیأت بوسیله مجمع عمومی اتحادیه تعیین می گردند. گزارشات هیأت بازرگانی باید بتصویب اکثریت مطلق اعضای هیأت برسد. وظایف و اختیارات و سایر مقررات مربوط به بخش سوم فصل ششم در مورد هیأت بازرگانی نیز مجری است.

تبصره - هیأت بازرگانی اتحادیه ها می توانند بنا به تقاضای مجمع عمومی تعاونیهای عضو و تصویب مجمع عمومی اتحادیه وظایف بازرگانی تعاونیهای عضو را نیز انجام دهد.

فصل هشتم - تشکیل و ثبت تعاونیها

ماده ۵۱ - شرکتها و اتحادیه های تعاونی با رعایت این قانون پس از تهیه طرح و تصویب آن به کیفیتی که در آئیننامه اجرائی مشخص خواهد شد باید مدارک زیر را برای تشکیل و ثبت ارائه دهند:

۱ - صورتجلسه تشکیل مجمع مؤسس و اولین مجمع عمومی و اسامی اعضاء و هیأت مدیره منتخب و بازرسان.

۲ - اساسنامه مصوب مجمع عمومی.

۳ - درخواست کتبی ثبت.

۴ - طرح پیشنهادی و ارائه مجوز وزارت تعاون.

۵ - رسید پرداخت مقدار لازم التأديه سرمایه.

۶ - مدارک دعوت موضوع بند ۲ ماده ۳۲.

تبصره - اولین هیأت مدیره پس از اعلام قبولی مکلفند با انجام تشریفات مقرر نسبت به ثبت تعاونی اقدام نمایند.

ماده ۵۲ - اداره ثبت شرکتها موظف است پس از دریافت استناد و مدارک لازم اقدام به ثبت تعاونیها نماید.

فصل نهم - ادغام، انحلال و تصفیه

بخش اول - ادغام

ماده ۵۳ - شرکتهای تعاونی می توانند در صورت تصویب مجامع عمومی فوق العاده و طبق مقررات آئیننامه اجرائی این قانون با یکدیگر ادغام شوند.

تبصره - صورتجلسات مجامع عمومی فوق العاده تعاونیهای ادغام شده منظم به مدارک مربوط باید حداقل ظرف مدت دو هفته برای ثبت به اداره ثبت شرکتها تسلیم شده و خلاصه تصمیمات به اطلاع کلیه اعضاء و بستانکاران برسد.

بخش دوم - انحلال و تصفیه

ماده ۵۴ - شرکتها و اتحادیه های تعاونی در موارد زیر منحل می شوند:

۱ - تصمیم مجمع عمومی فوق العاده.

۲ - کاهش تعداد اعضاء از حد نصاب مقرر در صورتیکه حداکثر ظرف مدت ۳ ماه تعداد اعضاء به نصاب مقرر نرسیده باشد.

۳ - انقضای مدت تعیین شده در اساسنامه مربوط در صورتیکه در اساسنامه مدت تعیین شده باشد و مجمع عمومی مدت را تمدید نکرده باشد.

۴ - توقف فعالیت بیش از یکسال بدون عذر موجه.

۵ - عدم رعایت قوانین و مقررات مربوط پس از ۳ بار اخطار کتبی در سال به وسیله وزارت تعاون بر طبق آئیننامه مربوط.

۶ - ورشکستگی طبق قوانین مربوط.

تبصره ۱ - پس از اعلام انحلال و ثبت بلاfacسله آن در اداره ثبت محل، تصفیه طبق قانون تجارت صورت می گیرد.

تبصره ۲ - در بندهای دوم و چهارم و پنجم وزارت تعاون بلاfacسله طبق آئیننامه مربوط انحلال تعاونی را به اداره ثبت محل اعلام می نماید.

تبصره ۳ - اعلام نظر وزارت تعاون در مورد بندهای ۴ و ۵ در دادگاه صالح قابل شکایت و رسیدگی می باشد.

تبصره ۴ (اصلاحی ۰۵,۰۷,۱۳۷۷) - کلیه اموالی که از منابع عمومی دولتی در اختیار تعاونی قرار گرفته با انحلال آن باید مسترد شود.

ماده ۵۵ - در صورتی که مجمع عمومی فوق العاده یا وزارت تعاون رأی به انحلال تعاونی بددهد، ظرف یکماه سه نفر جهت تصفیه امور تعاون

انتخاب و به اداره ثبت محل معرفی خواهد شد تا بر طبق قانون و آئیننامه مربوط نسبت به تصفیه امور تعاونی اقدام نمایند.

ماده ۵۶ - در صورتیکه هر تعاونی منحل گردد، قبل از انحلال باید به تعهداتی که در برابر اخذ سرمایه و اموال و امتیازات از منابع عمومی و دولتی و بانکها و شهرداری سپرده است عمل نماید.

فصل دهم - اتفاق تعاون

ماده ۵۷ (اصلاحی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - به منظور تأمین مقاصد زیر اتفاقهای تعاون شهرستان، استان و ایران تشکیل می گردد:

۱ (اصلاحی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - انجام کلیه وظایف و اختیارات و مسؤولیت های اتفاق بازرگانی و صنایع و معادن و کشاورزی جمهوری اسلامی ایران در ارتباط با بخش تعاونی

۲ (اصلاحی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - مشارکت در برنامه ریزی برای توسعه بخش تعاونی در راستای پیشرفت اقتصادی و اجتماعی کشور

۳ (اصلاحی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - ارائه خدمات فرهنگی و ترویج و آموزش تعاون جهت اعضاء و تقویت اصول و ارزشهای تعاونی و انتشار کتب و نشریات مورد لزوم

۴ (الحاقی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - همکاری با وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در جهت توسعه بخش تعاونی و فعالیت های مرتبط

۵ (الحاقی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - برقراری ارتباط و پیوند بین تعاونی ها و ایجاد هماهنگی و همکاری بین آنها

۶ (الحاقی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - برقراری ارتباط و پیوند بین بخش تعاونی ایران و فعالان اقتصادی در سایر بخشهای اقتصادی کشور و تعاونی ها و فعالان اقتصادی در سایر کشورها

۷ (الحاقی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - کمک به توانمندسازی تعاونی ها و راهنمایی آنها در امور فنی، حقوقی، مالی، اداری و بازرگانی

۸ (الحاقی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - فراهم آوردن شرایط لازم برای صدور محصولات تعاونی ها و تأمین نیازمندی های آنها

۹ (الحاقی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - برگزاری نمایشگاههای داخلی و خارجی و ایجاد مراکز تجاری در کشورهای هدف

۱۰ (الحاقی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - نمایندگی غیردولتی بخش تعاونی ایران در اتحادیه بین المللی تعاون و کلیه مجامع، شوراهای و سازمان های داخلی و بین

المللی

۱۱ (الحاقی ۰۲,۱۷,۱۳۹۳) - ساماندهی و کمک به توسعه مشارکت مردمی در تعاونی ها و تشویق و ترغیب سرمایه گذاران داخلی و خارجی جهت سرمایه گذاری در بخش تعاونی

۱۲(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- ارائه نظر مشورتی به قوای سه گانه و سایر مراجع راجع به لوایح، طرحها، تصویب نامه‌ها و بخش‌های مرتبط با امور و فعالیت تعاونی‌ها

۱۳(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- انجام تحقیقات و پژوهش‌های کاربردی درباره نحوه فعالیت انواع تعاونی‌ها

۱۴(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- داوری در امور حرفه‌ای بین اشخاص حقوقی بخش تعاونی با یکدیگر و یا با سایر اشخاص حقیقی و حقوقی و نیز بین هر شخص حقوقی بخش تعاونی با اعضایش از طریق مرکز داوری اتفاق

۱۵(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- ایجاد و اداره مرکز آمار و اطلاعات اقتصادی به منظور انجام وظایف و فعالیت‌های اتفاق

۱۶- صدور کارت عضویت و کارت بازرگانی برای اشخاص حقوقی بخش تعاونی با رعایت مقررات مربوط

تبصره (منسوبه ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- هر اتفاق تعاون دارای شخصیت حقوقی و مستقل می‌باشد و از لحاظ مالی و اداری و هزینه‌ها به دولت وابسته نمی‌باشد.

تبصره ۱(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- مفاد بندهای (۶) و (۱۰) نافی حضور تعاونی‌های روستایی و کشاورزی، تولیدی روستایی، سهامی زراعی و اتحادیه‌های آنها در مجتمع، شوراهای و سازمان‌های داخلی و بین‌المللی مرتبط و همچنین حل اختلاف و داوری فیما بین آنها مطابق مقررات موجود نیست.

تبصره ۲(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- نحوه تشکیل و فعالیت اتفاقهای تعاون استان و شهرستان بر اساس آین نامه‌ای است که به تصویب مجمع عمومی نمایندگان اتفاق تعاون ایران می‌رسد.

تبصره ۳(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- وزارت‌خانه‌های امور اقتصادی و دارایی، صنعت، معدن و تجارت، جهاد کشاورزی و تعاون، کار و رفاه اجتماعی و سایر دستگاههای اجرائی ذی ربط موظفند همکاری‌های لازم را جهت صادرات کالا و خدمات تعاونی‌ها به عمل آورند.

تبصره ۴(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- صدور کارت بازرگانی برای اشخاص حقوقی بخش تعاونی فقط از طریق اتفاق تعاون امکان پذیر است.

تبصره ۵(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- اتخاذ تصمیم در مورد ثبت شب اتفاق در کشورهای خارجی با تأیید وزارت امور خارجه امکان پذیر است.

تبصره ۶(الحاقی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- نحوه تشکیل و فعالیت مرکز داوری اتفاق تعاون بر اساس آین نامه‌ای است که به تصویب مجمع عمومی اتفاق تعاون ایران می‌رسد. ارجاع به داوری اتفاق تعاون باید در اساسنامه همه اشخاص حقوقی تعاونی درج شود.

ماده ۵۸(اصلاحی ۱۷, ۰۲, ۱۳۹۳)- ارکان هر اتفاق تعاون عبارتست از:

۱- مجمع نمایندگان.

۲- هیأت رئیسه.

۳- هیأت بازرگانی.

ماده ۵۹(اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷)- مجمع نمایندگان اتفاق تعاون شهرستان مشکل از نمایندگان اتحادیه‌ها و نیز نمایندگان تعاونی‌های با فعالیت مشابه فاقد اتحادیه با حوزه عمل آن شهرستان و مجمع نمایندگان اتفاق تعاون استان مشکل از رؤسای هیأت مدیره اتفاقهای تعاونی شهرستانهای استان و نمایندگان اتحادیه‌های شهرستان‌های اتفاق تعاون و نمایندگان اتحادیه‌های با حوزه عمل استان و مجمع نمایندگان اتفاق تعاون مرکزی مشکل از رؤسای اتفاقهای تعاون استانها و نمایندگان اتحادیه‌های استانی فاقد اتفاق تعاون استان و نمایندگان اتحادیه‌های سراسری می‌باشد که برای مدت سه سال انتخاب می‌گردند.

تبصره ۱(اصلاحی ۰۵, ۰۷, ۱۳۷۷)- وظایف مجمع نمایندگان عبارت است از:

الف- بررسی پیشنهادهای مربوط به اساسنامه و آین نامه‌های اتفاق و تأیید آن جهت تصویب نهایی وزیر تعاون.

ب- تعیین هیأت مدیره اتفاق تعاون.

ج- تعیین دو نفر بازرگانی جهت عضویت در هیأت بازرگانی.

د- تصویب برنامه و بودجه سالانه به پیشنهاد هیأت مدیره.

ه- رسیدگی و اتخاذ تصمیم در مورد ترازنامه و سایر گزارش‌های هیأت مدیره پس از اظهار نظر هیأت بازرگانی.

و - رسیدگی به گزارش‌های هیأت بازرسی.

تبصره ۲ (اصلاحی ۱۳۹۷، ۰۷، ۰۵) - تعداد آرای نمایندگان عضو در مجتمع نمایندگان اتاق تعاون شهرستان، اتاق تعاون استان و اتاق تعاون مرکزی متناسب با تعداد اعضای تعاونیها و تعاونیهای عضو اتحادیه‌ها و اتفاقهای تعاون توسط وزارت تعاون تعیین می‌گردد.

ماده ۶۰ (اصلاحی ۱۳۹۷، ۰۷، ۰۵) - هیأت مدیره اتفاقهای تعاون متشکل از (۳) تا (۷) نفر عضو اصلی و دو نفر عضو علی‌البدل از میان اعضاء تعاونی‌ها می‌باشد که حتی‌امکان از تعاونی‌های کشاورزی و روستایی و عشایری، صنعتی، معدنی، عمران شهری و روستائی و توزیع خواهند بود و برای مدت سه سال از طرف مجتمع نمایندگان انتخاب می‌شوند.

تبصره (الحاقی ۱۳۹۳، ۰۲، ۱۷) - در ترکیب هفت نفره اتاق تعاون مرکزی، حتی‌المقدور از انواع شرکتهای تعاونی نظیر شرکتهای تعاونی تولیدی و چندمنظوره، خدماتی و تأمین نیاز مشاغل تولیدی و خدماتی، مسکن، اعتبار، مصرف، مرزنشینان، تعاونی‌های سهامی عام و فرآگر و سهام عدالت انتخاب می‌گردد.

ماده ۶۱ (اصلاحی ۱۳۹۳، ۰۲، ۱۷) - وظایف هیأت رئیسه عبارتست از:

۱ - فعالیت لازم جهت تأمین مقاصد اطاق تعاون بر طبق اساسنامه و آئین نامه‌های مربوط.

۲ - اداره کلیه امور مربوط به اتاق تعاون و انجام کلیه مکاتبات و ارتباطات و عملیات مالی مورد نیاز اطاق طبق آئیننامه‌های داخلی آن.

۳ - اجرای تصمیمات مجتمع نمایندگان.

۴ - ارائه گزارش‌ها و پیشنهادهای لازم به مجتمع نمایندگان.

۵ - انتخاب رئیس هیأت مدیره از بین خود.

۶ - انتخاب دبیر در اتفاقهای استان و شهرستان و دبیر کل در اتاق مرکزی به منظور انجام امور اجرائی.

تبصره (اصلاحی ۱۳۹۷، ۰۷، ۰۵) - هیأت مدیره می‌تواند بخشی از اختیارات خود را به دبیر یا دبیر کل تفویض نماید.

ماده ۶۲ (اصلاحی ۱۳۹۳، ۰۲، ۱۷) - هیأت رئیسه اطاق تعاون هر استان موظف به ایجاد ارتباط و هماهنگی و همکاری بین اتفاقهای شهرستانهای مربوط به خود است و آنها نیز موظف به همکاری هستند. همچنین هیأت رئیسه اتاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف به ایجاد ارتباط و هماهنگی و همکاری بین اتفاقهای استانها می‌باشد و آنها نیز موظف به همکاری هستند.

ماده ۶۳ - هیأت بازرسی متشکل از سه عضو می‌باشد که دو نفر آنها بوسیله مجتمع عمومی نمایندگان و یک نفر دیگر بوسیله وزارت تعاون تعیین می‌گردد و وظایف آنها عبارتست از:

الف - نظارت و بازرسی مستمر از نظر رعایت اساسنامه و آئین نامه‌های اطاق تعاون و قوانین و مقررات مربوط.

ب - رسیدگی به حسابهای، دفاتر، اسناد، صورتهای مالی از قبیل ترازنامه و عملکرد مالی و گزارش به مجتمع نمایندگان و وزارت تعاون.

ج - بررسی شکایات و تخلفات مربوط به اطاق تعاون و گزارش به مراجع ذیربط.

د - ارائه گزارش‌های سالانه و نوبتی به مجتمع نمایندگان و وزارت تعاون از نظر وضعیت فعالیتهای اطاق تعاون و رعایت قوانین و مقررات و اظهارنظر در مورد گزارش‌های هیأت رئیسه.

تبصره (اصلاحی ۱۳۹۳، ۰۲، ۱۷) - هیأت رئیسه مکلف است استناد و مدارک مورد درخواست هیأت بازرسی را در اختیار آنان قرار دهد.

ماده ۶۴ - منابع مالی اتفاقهای تعاون عبارتست از:

۱ - دریافت حق عضویت در اطاق تعاون از اعضاء.

۲ - دریافت کمکهای دولتی و مردمی و شوراهای و هدایا.

۳ - دریافت حق مشاوره، کارشناسی، داوری در محدوده امور مربوط به تعاونیها بصورت کدخدامنشی و سایر خدماتی که در اختیار تعاونیها و اتحادیه‌ها قرار می‌دهد.

فصل یازدهم - وزارت تعاون

ماده ۶۵ - بمنظور اعمال نظارت دولت در اجرای قوانین و مقررات مربوط به بخش تعاونی و حمایت و پشتیبانی از این بخش، وزارت تعاون تشکیل می گردد.

تبصره ۱ (اصلاحی ۲۴، ۰۷، ۱۳۷۰) - سازمانهای مرکزی تعاون کشور، مرکزی تعاونیهای معدنی، مراکز گسترش خدمات تولیدی و عمرانی و سایر دفاتر، سازمانها و اداراتی که در رابطه با بخش تعاونی در وزارت خانه ها و سازمانهای مختلف فعالیت می نمایند منحل شده و کلیه وظایف، اختیارات، اموال، دارائیها، اعتبارات، بودجه، پرسنل و سایر امکاناتی که در اختیار دارند به وزارت تعاون منتقل می شود و این وزارت با استفاده از بودجه و امکانات موجود آنها تشکیل می گردد.

تشکیلات و پستهای سازمانی وزارت تعاون که از تعداد پستهای دستگاههای منحله تجاوز نخواهد کرد به پیشنهاد وزیر تعاون و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور طرف مدت شش ماه (که در این مدت تشکیلات منحله کما کان به وظایف خود عمل می کنند) تعین خواهد شد.

تبصره ۲ - صندوق تعاون جهت فعالیتهای اعتباری بخش تعاونی با کلیه دارائیها و تعهدات خود از وزارت کار و امور اجتماعی متزعزع و به وزارت تعاون الحق و وظایف و اختیارات مجمع عمومی آن به وزیر تعاون منتقل می گردد.

تغییر در اساسنامه آن به پیشنهاد وزیر تعاون و تصویب هیأت وزیران خواهد بود.

ماده ۶۶ - وظایف و اختیارات وزارت تعاون عبارت است از:

۱ - اجرای آن قسمت از قانون و مقررات در رابطه با بخش تعاونی که مربوط به دولت می شود و نظارت بر حسن اجرای قوانین و مقررات بخش تعاونی.

۲ - تهیه لواح قانونی و آئیننامه های این قانون و اساسنامه ها و آئین نامه های تعاونیها مطابق این قانون.

۳ - جلب و هماهنگی حمایتها و کمکها و تسهیلات و امکانات دولتی و عمومی جهت بخش تعاونی با همکاری دستگاههای اجرائی ذیربسط.

۴ - تشویق و کمک و همکاری در تأسیس و گسترش تعاونیها با جلب همکاری و مشارکت عموم مردم و شوراهای اسلامی کشوری.

۵ - ایجاد زمینه های همکاری و هماهنگی و تعاون بین تعاونیها و همچنین بین اتحادیه های تعاونی یا بین بخش تعاونی و سایر بخشها ای اقتصادی.

۶ - کمک به فعالیتهای تبلیغاتی، آموزشی، فرهنگی، فنی، علمی، تحقیقاتی و صنعتی لازم برای بخش تعاونی با همکاری اتحادیه های تعاونی.

۷ - کمک به شرکت ها، اتحادیه های تعاونی در ارائه خدمات حقوقی، مالی، حسابداری و حسابرسی و دیگر خدمات مورد نیاز.

۸ - شرکت در مجتمع بین المللی تعاون به عنوان نماینده دولت جمهوری اسلامی ایران.

۹ - انجام معاملات لازم و ارائه خدمات مورد نیاز بخش تعاونی.

۱۰ - اجرای برنامه های ترویج و آموزش تعاون برای تفهیم و تعمیم روشهای و برنامه های مختلف تعاونی و انتشار کتب و نشریات مورد لزوم تعاونی.

۱۱ - راهنمایی مسئولان تعاونیها در امور حقوقی، مالی، اداری و هدایت آنها در جهت استفاده از روشهای و سیستمها بهتر.

۱۲ - انجام تحقیقات آماری و اطلاعاتی و مطالعه درباره فعالیت تعاونیها در زمینه شناخت نارسانیها و نیازهای آنها و همچنین توانانیها و امکانات آنها بمنظور استفاده در برنامه ریزیهای مربوط.

۱۳ - ایجاد هماهنگی در اعمال کمکهای فنی و اداری و مالی و غیره توسط دستگاههای ذیربسط در موارد لازم بمنظور اداره صحیح تعاونیها.

۱۴ - ایجاد تسهیلات لازم جهت توسعه فعالیت تعاونیها در امور تولیدی.

۱۵ - فراهم آوردن موجبات صدور تولیدات تعاونیها.

۱۶ - تهیه و تنظیم طرحهای اساسی بمنظور فراهم آوردن موجبات تحقق اهداف مندرج در اصول ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

۱۷ - وزارت تعاون می تواند در صورت احراز تخلف در اداره امور شرکتها یا اتحادیه های تعاونی مراتب را به دادگاه صالح اعلام و دادگاه موظف است خارج از نوبت در رسیدگی مقدماتی در صورت احراز تخلف حکم تعلیق مدیران شرکتها و اتحادیه های تعاونی یاد شده را صادر نماید. در این صورت وزارت تعاون موظف است بطور موقت افرادی را برای تشکیل مجمع عمومی و انتخاب هیأت مدیره جدید منصوب نماید.

۱۸ - جلوگیری از فعالیت اشخاص حقیقی یا حقوقی که بهر نحو از نام یا عنوان تعاونی سوء استفاده می کنند.

۱۹ - فراهم آوردن تسهیلات لازم در جهت دستیابی تعاونیها به مواد اولیه و وسائل و کالاهای مورد نیاز.

- ۲۰ - سیاستگذاری، تعیین خط مشی و برنامه ریزی در حدود مقررات و اختیارات برای توسعه و رشد بخش تعاون.
- ۲۱ - فراهم آوردن تسهیلات لازم برای تهیه طرح، ایجاد، توسعه، بازسازی، نوسازی واحدهای تعاونی و ناظر ات بر امور آنها.
- ۲۲ - تأمین شرایط و فراهم آوردن امکانات برای سرمایه گذاری بخش تعاونی جهت ایجاد تعاونیها با اولویت تعاونیهای تولید.
- ۲۳ - تنظیم برنامه و تعیین نحوه کمکهای اعتباری در حدود مقررات و اختیارات از طریق بانکها و مؤسسات اعتباری و کمکهای دولتی به تعاونیها.
- تبصره - شورای پول و اعتبار موظف است همه ساله بر اساس درخواست وزارت تعاون با رعایت سیاستهای پولی و مالی دولت نسبت به اعطای وام و کمکهای لازم به تعاونیها اقدام نماید.
- ۲۴ - مشارکت، ایجاد، توسعه و بهره برداری و سرمایه گذاری در تعاونیها و نیز انتقال یا واگذاری و فروش سهام دولت در واحدهای تولیدی و توزیعی به بخش تعاونی ضمن رعایت مفاد تبصره ماده ۱۷ این قانون.
- ۲۵ - عضویت در شورای اقتصاد، شورای عالی صنایع، شورای پول و اعتبار، مجمع عمومی بانکها، شورای عالی معادن و کمیسیونهای مربوط به صادرات و واردات کشور و سایر مجتمع با نظر هیأت دولت.
- ۲۶ - مشارکت در تهیه و تدوین مقررات صادرات و واردات کشور.
- ۲۷ - همکاری با مؤسسات علمی، فنی و اقتصادی بین المللی و قبول عضویت و شرکت در سازمانها، شوراهایا و مجتمع بین المللی مربوط به امور تعاونی.
- ۲۸ - صدور مجوز موضوع بند ۴ ماده ۵۱.
- ۲۹ - سلب مزايا از تعاونیهایی که برخلاف قانون و مقررات بخش تعاونی عمل نموده و یا برخلاف اساسنامه مصوب اقداماتی کرده باشند.
- ۳۰ (الحاقی ۱۳۷۷، ۰۷، ۰۵) - تشکیل تعاونی در بخش کشاورزی.
- ماده ۶۷ - آئین نامه اجرائی این قانون ظرف مدت شش ماه توسط وزارت تعاون تهیه و تصویب هیأت دولت خواهد رسید.
- ماده ۶۸ (اصلاحی ۱۳۹۳، ۰۲، ۱۷) - به منظور ناظر ات بر انتخابات تعاونی ها و انتهاهای تعاون، انجمن مرکزی ناظر ات با عضویت پنج نفر مشکل از یک نفر از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، یک نفر به انتخاب هیأت رئیسه اتاق تعاون ایران و سه نفر از اتحادیه ها به انتخاب مجمع عمومی اتاق تعاون ایران به طوری که از هر اتحادیه بیش از یک نفر انتخاب نشود تشکیل می شود. هیأت رئیسه انجمن توسط اعضای انجمن تعیین می گردد.
- انجمن مرکزی ناظر ات، مرجع بررسی و احرار شرایط داوطلبان فقط بر اساس ماده (۳۸) این قانون و رسیدگی به شکایات و اعلام نظر درباره انتخاب برگزاری مجمع نمایندگان اتاق تعاون ایران با قانون و مقررات موضوعه است. انجمن مرکزی ناظر ات، برای بررسی احرار شرایط داوطلبان و رسیدگی به شکایات مربوط به کلیه مراحل انتخابات شرکتها و اتحادیه های تعاونی و اتاق تعاون شهرستان و استان، کمیسیون هایی را در سطح شهرستان، استان و کشور تعیین می کند.
- تبصره (اصلاحی ۱۳۹۳، ۰۲، ۱۷) - دستورالعمل نحوه تعیین اعضای کمیسیون ها و چگونگی تشکیل جلسات و تعیین تعاونی های مشمول این ماده در نخستین جلسه انجمن مرکزی ناظر ات تهیه و تصویب می شود.
- فصل دوازدهم - سایر مقررات
- ماده ۶۹ (اصلاحی ۱۳۷۷، ۰۷، ۰۵) - کلیه شرکتها و اتحادیه های تعاونی موظفند اساسنامه خود را با این قانون تطبیق دهند و پس از تأیید وزارت تعاون تغییرات اساسنامه خود را به عنوان تعاونی به ثبت برسانند در غیر اینصورت از مزایای مربوط به بخش تعاونی و این قانون برخوردار نمی باشند.
- ماده ۷۰ - ردیفها و اعتبارات ریالی و ارزی مربوط به دستگاههای منحله مذکور در تبصره ۱ ماده ۶۵ از قوانین و مقررات موجود حذف و تحت عنوان ردیفهای مستقل به وزارت تعاون منتقل می گردد. سازمان برنامه و بودجه و کمیته تخصیص ارز موظفند پس از تشکیل وزارت تعاون حداکثر طرف مدت یکماه اعتبارات مربوط به دستگاههای مذکور و آن قسمت از اعتبارات سایر دستگاههای اجرایی که در رابطه با فعالیت بخش تعاونی بوده است را تفکیک و به وزارت تعاون انتقال دهند.

ماده ۷۱(اصلاحتی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- به منظور توسعه و ترویج و نهادینه سازی فرهنگ تعاون اقدامات زیر با هماهنگی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی صورت می‌گیرد.

۱- وزارت آموزش و پرورش موظف است مفاهیم اقتصاد تعاونی را در کتب درسی و برنامه تحصیلی دانش آموزان منظور نموده و زمینه مشارکت آنها را در تشکلهای دانش آموزی مربوط فراهم نماید.

۲- وزارتخانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظفند نسبت به توسعه گرایش‌ها، رشته‌ها و گروههای علمی مرتبط با تعاونی اقدام نمایند.

۳- سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلفند برنامه‌های ترویج فرهنگ تعاون در جامعه و آموزش مقاضیان تشکیل تعاونی و ارتقای مهارت انسانی را تهیه و اجراء کنند.

ماده ۷۲(الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- وزارت جهاد کشاورزی موظف است ضمن پیش‌بینی تمهیدات مناسب برای تسهیل در دسترسی تعاونی‌ها به زمین، با برنامه‌ریزی جامع، حمایت لازم از تشکیل و فعالیت کلیه تعاونی‌های زیرمجموعه بخش کشاورزی و تعاونی‌های توسعه روستایی و کشت و صنعت در مقیاس بزرگ را در قالب تعاونی‌های فرآگیر ملی یا متعارف به عمل آورد و جهت دسترسی تعاونی‌ها به بازارهای نهائی، حذف واسطه‌های غیرضروری با وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی همکاری لازم را بنماید.

تبصره ۱(الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- وزارتخانه‌های راه و شهرسازی و صنعت، معدن و تجارت و شهرداری‌ها موظفند با وزارت جهاد کشاورزی و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی همکاری لازم را به عمل آورند.

تبصره ۲(الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- وزارتخانه‌های تعاون، کار و رفاه اجتماعی و جهاد کشاورزی موظفند ضمن حمایت یکسان از تعاونی‌های تحت پوشش در بخش کشاورزی، طی سه ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون، با پیشنهاد وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و هماهنگی با وزارت جهاد کشاورزی، آین نامه این ماده را مشتمل بر تفکیک وظایف و اختیارات حاکمیتی و نظارتی در حوزه تعاونی‌های مشترک بخش کشاورزی به تصویب هیأت وزیران برسانند.

ماده ۷۳(الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، وظایف حاکمیتی و اتاق تعاون ایران و دیگر تشکلهای تعاونی وظایف تصدی گری بخش تعاونی را بر عهده دارند.

هر گونه دحالت در امور اجرائی، مدیریتی، مجتمع و انتخابات اتفاقهای تعاون ممنوع است. مفاد این ماده نافی وظایف قانونی نظارتی وزارت مذکور نیست.

ماده ۷۴(الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- عضویت و انتصاب کارکنان شاغل قوای سه گانه، قضات و نمایندگان مجلس شورای اسلامی در هیأت رئیسه و هیأت بازرگانی اتاق تعاون و یا به عنوان رئیس اتاق تعاون ایران، استان و شهرستان ممنوع است.

تبصره (الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- عضویت کارکنان دولت تنها در هیأت رئیسه اتفاقهای تعاون، فقط به نمایندگی از تعاونی‌های مصرف، مسکن و اعتبار کارمندی مجاز است.

ماده ۷۵(الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است زمینه دسترسی به ابزارهای جدید تأمین مالی و خرید و فروش سهام تعاونی‌های قابل عرضه به عموم مردم را در بازار سرمایه فراهم کرده و در راستای اجرای ماده (۱۹) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۶) قانون اساسی در خصوص نحوه واگذاری شرکتها و بنگاههای دولتی، واگذاری به تعاونی‌ها را تسهیل نماید.

وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است ظرف مدت شش ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون همکاری وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و اتاق تعاون مركزی آین نامه اجرائی این ماده را تهیه و برای تصویب هیأت وزیران ارائه کند.

ماده ۷۶(الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- تعاونی‌ها موظفند اساسنامه خود را ظرف سه ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون با این قانون تطبیق داده و تغییرات اساسنامه خود را به عنوان تعاونی به ثبت برسانند در غیر این صورت تعاونی شناخته نمی‌شوند و نمی‌توانند از مزایای شرکهای تعاونی استفاده کنند.

ماده ۷۷(الحاقی ۱۷، ۰۲، ۱۳۹۳)- کلیه قوانین و مقررات مغایر این قانون ملغی است.

قانون فوق مشتمل بر هفتاد و یک ماده و پنجاه تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سیزدهم شهریورماه یکهزار و سیصد و هفتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۲۴/۶/۱۳۷۰ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - مهدی کروبی